

udvalget og Rigsarkivaren er i høj grad med til at sikre gennemsigtighed i forvaltningen og efterlevelse af den politiske intention om størst mulig åbenhed.

Det er blevet almindelig praksis, at Tilgængelighedsudvalgets beretninger sendes til orientering til Kulturudvalget med oplysning om de foranstaltninger, som beretningen har givet anledning til.

Endelig synes der ikke, som Venstres ordfører hr. Kim Andersen var inde på, at være det store behov for at udvide de nuværende klagemuligheder med et ankenævn, idet det kun er i – jeg sad og omregnede hr. Kim Andersens 86 afslag til procent af det samlede antal – 4 pct. af samtlige klagesager i perioden 1998 til 2001, der blev givet afslag på adgang og i langt hovedparten af tilfældene af hensyn til privatlivets fred.

Så alt i alt synes jeg, at vi har nået et fornuftigt resultat. Jeg vil godt slutte med at sige tak for mange, mange gode bemærkninger. Det lover godt for en grundig og velvillig udvalgsbehandling. Der er jo tale om et lovforslag, der gennemføres i begyndelsen af den kommende samling, og jeg står derfor naturligvis til rådighed i forbindelse med afklaring af spørgsmål, som måtte opstå under udvalgsbehandlingen.

Kl. 20.40

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg selvfølgelig takke ministeren for det, jeg forstod som et tilsagn om at gå positivt ind i etableringen af et ændringsforslag, som betyder nedsættelse af afleveringsfristen til 20 år.

Men derudover er grunden til, at jeg tager ordet her, at jeg godt kunne tænke mig at høre, hvad ministeren egentlig mener med at fastholde det politiske ansvar. Jeg synes måske netop, at det, der er hele kernen i denne her diskussion, er, at der netop kan være politiske myndigheder, som har en politisk interesse i at holde nogle oplysninger tilbage, og derfor er det måske lige præcis et område, hvor det politiske ansvar ikke burde præciseres så meget, som ministeren gør.

Hvad er ministerens begrundelse for så præcist her at understrege det politiske ansvar, f.eks. at en regering i dag skal have det politiske ansvar på den måde, som ministeren understreger?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg har to – forhåbentlig – korte spørgsmål til ministerens tale her, og det ene er: Tak for tilsagnet om, at vi nu kan få en harmonisering mellem tilgængelighedsfristen og afleveringsfristen. Det kalder så på det spørgsmål, om ministeren også har fået foretaget en beregning af, hvad det koster, for det er i virkeligheden et meget interessant spørgsmål, som meget faldt på sidste gang, så vidt jeg erindrer.

Nu fik vi det signal, som vi vel havde regnet med alle sammen, at det her forslag måtte oversomre, da vi ikke ville kunne nå at blive færdige i den her samling med dette omfattende område. Der vil jeg spørge, om ikke det vil være hensigtsmæssigt, om man allerede på nuværende tidspunkt overvejede, om ikke man skulle rekvirere et notat vedrørende, hvorledes det sikres, at patientjournaler og især skolepsykologiske erklæringer m.v. ikke kan omfattes af de almindelige tilgængelighedsregler.

Jeg har noteret mig, at der er en lidt speciel formulering omkring skolepsykologiske erklæringer, og der synes jeg i hvert fald, at det vil være vigtigt at få den fornødne tid til at få indhentet de formentlig indtil flere meget faglige vurderinger, der skal til, for at vi kan føle os overbeviste om, at en udsendelse af en bekendtgørelse i skoleloven skulle være tilstrækkeligt. At noget om skolernes lov og orden og sådan noget skulle være nok til at sikre skolepsykologiske arkivers lukkethed.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Søren Søndergaard: Se, nu er det jo ikke så moderne, at en minister stiller sig op med åben pande og brystet skudt frem og siger, at man skal påtage sig et politisk ansvar. Men det synes jeg er relevant, når man taler om lige netop sådan nogle sager som dem her.

I praksis er det jo sådan, at man har et udvalg, et nævn, som kigger på problemet og årlig rapporterer til kulturministeren, og den rapport sender vi så videre til Kulturudvalget.

Problemet er ikke særlig stort, men der er sager, det er nødvendigt, at man tager et politisk ansvar for, og så må Folketinget jo gribe ind, hvis ikke man er enig med ministeren, det er jeg altid parat til at stille op til. Hvis man kan etablere et flertal imod mig, er man meget velkommen.

Men det er vigtigt, at en minister tager et politisk ansvar for sager, som kan være personbela-